

Liesbeth List, Endymion

Het weiland wacht geurig op 't kleurig gebeuren
De zon gaat nu onder, mijn hart
Telt de slagen van torens van ver
Ik vraag aan de sterren: bescherm ons geluk deze nacht

Dit zijn de uren die stilstaan en duren
Als jij en ik liggen in sluiers van bloemen
De nachtwind spint maanlicht
En speelt op de snaren 't onhoorbare lied van 't geluk

Stond vaak aan de voet van jouw toren van sneeuw wit ivoor
En riep vaak je naam, maar kon je niet horen
En eens op een dag werd mijn hartslag zo helder en luid
En 't geluid deed jou komen op vleugels van dromen vannacht

Je bent tussen schemer en donker gekomen
Toen deed je je kleed uit van sterren en maanlicht
Licht is de avond, geen wind zal ons vinden
Hier onder de linden

Kom hier en blijf bij mij tot de tijd
Tot de dauw ons zal wekken
De zon ons ontdekken en jij zult vertrekken

Maar nu komt het slapende maanlicht me halen
We zwemmen door het licht van kristallen lantaarns
En alles zal deze nacht schitterend schijnen
En ik wil vergeten dat jij zult verdwijnen
Als boven de bossen de hemel gaat branden van vuur

Maar nu zal de tuin van de Melkweg gaan bloeien
Met waaiers van bloesems en sluiers van zilver
Jij en ik komen samen en gaan hand in hand door de nacht

Ik luister naar 't lied van de rillende avond
Een echo weerspiegelt het licht in je ogen
En we volgen elkaar naar de kusten van morgen
En we weten dat dit is geweest